

XII. Závěr

Cílem předkládané práce bylo utvoření určitého přehledu o věcných břemenech s veřejnoprávním prvkem, shrnutí dosavadních zkušeností, obtíží při aplikaci právních předpisů a dílčích řešení, která se již v praxi podařilo nalézt. Publikací, které by se zabývaly veřejnou infrastrukturou z hlediska práva, není dosud mnoho, navzdory skutečnosti, že se jedná o významnou oblast lidské činnosti a specifické zvláštnosti i nedostatky právní úpravy poskytují bohaté pole působnosti pro výklad zákona a právní teorii obecně.

Dle mého názoru lze v budoucnosti očekávat zejména v oblasti energetiky a elektronických komunikací poměrně bouřlivý vývoj právní úpravy, který bude v první fázi zaměřen na dosažení kompatibility s novým stavebním zákonem č. 183/2006 Sb., změnami právní úpravy katastru nemovitostí a konečně i připravovaným novým občanským zákoníkem. Možností dalšího vývoje je celá řada., dle mého názoru lze však i nadále očekávat zachování dosavadní koncepce úpravy vztahů provozovatelů veřejné infrastruktury k dotčeným nemovitostem jiných vlastníků v rámci právního institutu věcných břemen, u nichž bude veřejnoprávní prvek i do budoucna omezen na konstatování veřejného zájmu, možnost zřízení věcného břemene vyvlastněním a případně též zákonnou povinností provozovatele veřejné infrastruktury tato věcná břemena zřizovat. Evidence těchto věcných břemen, ať již zřizovaných vyvlastněním nebo na základě smlouvy, by měla zůstat i nadále v působnosti katastru nemovitostí, neboť samotná existence takového oprávnění provozovatele veřejné infrastruktury k určité nemovitosti je závažnou právní skutečností a měla by být na příslušném LV vyznačena. Evidence veřejnoprávních omezení vlastnického práva, kterou do současné doby prováděli sami provozovatelé veřejné infrastruktury, pak bude po splnění povinnosti provozovatelů veřejné infrastruktury předat údaje o jimi pořizovaných sítích postupně přebírána orgány územního plánování, pro jejichž činnost jsou údaje o zařízení veřejné infrastruktury a jeho ochranném pásmu podstatné. Navzdory řadě úskalí, která byla popsána výše, je tato koncepce zřejmě nejpříjatelnějším kompromisem mezi souběžně existujícími požadavky na ochranu práv vlastníků dotčených nemovitostí,

nutností umožnit plnění povinností a úkolů, které provozovatelům veřejné infrastruktury ukládá zákon, a požadavky na právní jistotu oprávněných, povinných i třetích osob, z nichž vyplývá nutnost veřejně přístupné evidence oprávnění provozovatelů veřejné infrastruktury. Lze pouze doufat, že i připravovaný občanský zákoník svou koncepcí přispěje k řešení některých interpretačních obtíží a stane se vhodným základem i pro tuto specifickou oblast na pomezí soukromého a veřejného práva.